

Sygn. akt II. Ka. 74/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Zielińska
Protokolant:	st.sekr.sądowy Edyta Ewa Basaj

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Adama Szczytko

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2015r.

sprawy **R. G.**

oskarżonego z art.157§2 kk w zw. z art.57a§1 kk, art.190§1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Sejnach

od wyroku Sądu Rejonowego w Augustowie VI Zamiejscowy Wydział Karny

z siedzibą w Sejnach

z dnia 18/12/2014 r. sygn. akt VI. K. 257/14

I. Wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, iż na podstawie art. 57 a § 2 kk orzeka od oskarżonego R. G. na rzecz pokrzywdzonej M. M. nawiązkę w kwocie 300 (trzysta) złotych.

II. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

III. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia opłaty i pozostałych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt II. Ka. 74/15

UZASADNIENIE

R. G. oskarżono o to, że:

I. w dniu 18 lipca 2014 roku około godz. 22.00 w S. na (...) uderzył głową w głowę M. M. powodując u niej stłuczenia tkanek miękkich w okolicy łuku brwiowego z niewielkim obrzękiem i sińcem, naruszając tym czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia trwające nie dłużej niż 7 dni, przy czym czynu tego dokonał w miejscu publicznym bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego

tj. o czyn z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

II. w dniu 18 lipca 2014 roku około godz. 22.00 w S. na (...) kierował groźby uszkodzenia ciała wobec małoletniej M. M. oraz A. J., które to groźby wzbudziły w pokrzywdzonych uzasadnioną obawę ich spełnienia

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk

Wyrokiem z dnia 18 grudnia 2014r., sygn. akt VIK 257/14 Sąd Rejonowy w Augustowie w VI Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Sejnach:

I. Oskarżonego **R. G.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt I aktu oskarżenia za to na podstawie art. 157 § 2 kk w zw. z art. 57a § 1 kk skazał go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Oskarżonego **R. G.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt II aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 190 § 1 kk skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

III. Na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk połączył orzeczone w pkt I i II wyroku kary pozbawienia wolności i jako karę łączną wymierzył oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

IV. Na podstawie art. 69 § 1, 2 i § 4 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

V. Zasadził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. Ś. kwotę 180 zł plus 23% podatku VAT tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu przygotowawczym.

VI. Zasadził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 złotych tytułem opłaty i obciążył go pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie w kwocie 478,17 złotych.

Apelację od powyższego wyroku złożył Prokurator Rejonowy w Sejnach, który działając na podstawie art. 444 kpk i art. 425 § 1 i 2 kpk zaskarżył przedmiotowy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego R. G..

Na zasadzie art. 427 § 2 kpk i art. 438 pkt 1 kpk wyrokowi temu zarzucił obrazę prawa materialnego poprzez nie zastosowanie art. 57a § 2 kk, przewidującego obowiązek orzeczenia nawiązki na rzecz pokrzywdzonego w przypadku skazania za występki o charakterze chuligańskim jego sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora zasługuje na uwzględnienie.

Abstrahując od zarzutów podniesionych przez skarżącego stwierdzić należy, iż ustaleń w zakresie winy oskarżonego Sąd Rejonowy dokonał w sposób prawidłowy. Zważywszy na fakt, iż nie podnosił tych kwestii prokurator, dalsze ich rozważanie pozostaje niecelowe.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w oparciu o całokształt zebranego materiału dowodowego, który ocenił swobodnie uwzględniając zasady prawidłowego rozumowania oraz zasady wiedzy i doświadczenia życiowego.

Bez wątplenia należy jednak zgodzić się ze stanowiskiem zaprezentowanym przez prokuratora, iż Sąd dopuścił się uchybienia, nie orzekając w przedmiotowym wyroku o nawiązce na rzecz pokrzywdzonej M. M..

Konstrukcja art. 57a § 2 kk przewiduje, o ile pokrzywdzony został ustalony, dokonanie przez Sąd wyboru: albo orzeka nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego, albo też orzeka obowiązek naprawienia szkody lub nawiązkę na podstawie art. 46kk. Mamy tutaj więc do czynienia z regulacją o charakterze kolizyjnym, wedle której jeżeli nie istnieją podstawy do orzeczenia, czy to obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody (art. 46 § 1 kk), czy to nawiązki w celu zadośćuczynienia (art. 46 § 2 kk), sąd obowiązany jest orzec nawiązkę na podstawie art. 57a § 2 kk.

Z komentowanego przepisu wynika, że obowiązek orzekania nawiązki na rzecz pokrzywdzonego występkami o charakterze chuligańskim wyłącza orzeczenie obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 kk. W wypadku, gdy zamiast obowiązku naprawienia szkody sąd orzeka - na podstawie art. 46 § 2 kk - nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego za ciężki uszczerbek na zdrowiu, naruszenia czynności narzędzia ciała, rozstrój zdrowia lub doznana krzywdę, obowiązek orzeczenia nawiązki na podstawie art. 57a § 2 kk ustaje.

Należy zwrócić uwagę, że określony w art. 46 kk obowiązek naprawienia szkody lub nawiązka orzekane są na wniosek pokrzywdzonego lub innego uprawnionego podmiotu (zob. uwagi do tego przepisu). Inaczej jest w wypadku nawiązki orzekanej na podstawie art. 57a § 2 kk, która zawsze orzekana jest z urzędu. **Przepis art. 57 a § 2 kk nie daje Sądowi dowolności w tym zakresie, obligując do orzekania tego środka karnego.** Zupełnie niezrozumiałe i nieuprawnione są zatem rozważania Sądu I instancji, który nie potrafił przyznać się do błędu orzekając w tym przedmiocie.

Dlatego też Sąd Okręgowy biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, działając w oparciu o art. 437 § 1 i 2 kpk, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 57 a § 2 kk orzekł od oskarżonego R. G. na rzecz pokrzywdzonej M. M., wnioskowana przez prokuratora nawiązkę w kwocie 300 złotych.

Odnośnie ustalania wysokości nawiązki w przypadkach, kiedy nie jest ona sztywno ograniczona przez przepisy ustawowe, należy uznać, że podstawowe znaczenie winny mieć ogólne zasady wymiaru kary określone w art. 53 i art. 54 k.k. Tak bowiem należy rozumieć treść art. 56 k.k.

Sąd Okręgowy, nakładając na oskarżonego obowiązek zapłacenia na rzecz pokrzywdzonej kwoty 300 złotych, wziął pod uwagę stopień winy oskarżonego, jak i stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu wynikający z jego rodzaju, okoliczności jego popełnienia, sposobu działania oskarżonego, jak i rozmiaru wyrządzonej nim szkody. Swoim zachowaniem oskarżony spowodowali bowiem u pokrzywdzonej stłuczenie tkanek miękkich w okolicy łuku brwiowego z niewielkim obrzękiem i sińcem, naruszając tym czynności narzędu ciała i rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni.

Sąd Okręgowy nie stwierdził innych uchybień, a w szczególności tych, o których mówi art. 439 § 1 kpk i dlatego w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy.

Ze względu na fakt, iż zmiana zaskarżonego wyroku nastąpiła z uwagi na błąd Sądu I instancji, Sąd Okręgowy na zasadzie słuszności i w oparciu o treść art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.